

Un Trafalgar la scară redusă

Peceneaga, Titcov, Frecăței – itinerar aflat la 60 km de Brăila, pe brațul interior al Dunării – seamănă cu Trafalgarul istoric, locul unde flota lui Nelson, amiralul englez, a învins-o pe cea napoleoniană. Credem că marinarii Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie știu istoria bătăliei navale de atunci, dar nu rămân mai prejos ca prestigiu tactic, mai ales când au drept obiective conducerea monitoarelor și vedetelor blindate pe distanțe mijlocii și executarea misiunilor de foc prin trageri directe cu armamentul de artilerie de la bordurile navelor de luptă.

Locotenent-colonel Dănuț CĂLDĂRARU
Foto: Cătălin OVREIU

Lovituri corectate din derivă

Nava locotenent-comandorului Florin Teodoru *aleargă* spre direcția ordonată. Ajunge cu pupa-tribord către Ostrov, locul devenit legendă

prin scrierile lui Petre Luscalov, scenaristul filmelor cu Babușcă. Echipajele mitralierelor de calibru 14,5 mm sunt la posturile de luptă. Au memorat câmpul de acțiune, poligonul amenajat la 300 m de locul de stație. Servanții corectori determină elementele de tragere și raportează: *Obiectiv 10, dreapta 15!* Mecanismele de ochire alunecă în palmele servanțului ochitor, maestrul militar

Cornel Cătălin. Țevile sunt orientate pe mijlocul țintei mitralieră nr. 10. În cinci secunde, patru cartușe cu gloanțe B-32 ridică perdeaua de nisip. Se mută focul pe adâncimea poligonului. Acolo, un obiectiv de genulieră mare se deplasează cu o viteză mică, dar sub un unghi incomod. Ionuț Ruginescu, maestru militar venit din promoție în 2007, determină corecția de tragere printr-un calcul pe carnetul de bord. Nu a comis nicio eroare. Zâmbește către ochitor, fostul coleg de bancă din școala militară, și strigă baritonal:

Reper 2, stânga 8, mai puțin 20, infanterie, nimic! Se introduc imediat cifrele, se vizualizează câmpul prin dispozitivele speciale și două trasoare ajung din gura țevii până în punctul de cădere, adică porțiunea îngustă a țintei. Comandantul Teodoru sfidează, prin lentilele binocului, alura poligonului. Ordonează schimbarea funcțiilor și noile misiuni de foc, de această dată, pentru artileristii tunari, cei care își vor exercisa ochii și mâinile pe traiectoriile născute nu din loviturile reale, ci din cele speciale, imitate prin dispozitivele cu țevă introdusă.

Trasoare în noapte

Ședința specifică pentru marinari, de pe uscat pe apă, nu se poate executa doar de dragul dinamicii. Adună în registrul practicii ore la poligonul redus, învățarea regulilor de tragere, a operațiilor în condițiile impuse și aproape zece ore de antrenamente. Concepția misiunii spune despre dispunerea țintelor pe suprafața apei, sub unghiuri și grupaje care să permită lovirea de pe mal. Emilia Biolan, soldat voluntar, se descurcă în tentaculele nopții prin executarea focului asupra celor două ținte-piept dispuse pe frontul de un metru. Își mută linia de ochire pe ținta brâu nr. 7. Încearcă primele două lovituri. Trasoarele scot la *plajă* câțiva peștișori. Schimbă punctul de ochire. Pe *gâtul* adversarului. Nimic. Își lasă arma pe parapet, asigurată, firește. Are timp la încă două apariții. Își amintește regula simplă. Stabilește punctul de ochire undeva, la o treime de la baza țintei. Trage pârghia la foc automat. Mânuieste ușor trăgaciul. Respirația îi ajunge în tâmplă. Nu mai știe dacă obiectivul a căzut. O feliță comandantul divizionului, căpitan-comandorul Florentin Munteanu. Dar ea nu aude. Știe doar că, în noaptea zilei, a făcut ceva. Și-a îndeplinit misiunea.

